

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 20. juni 2012 — Cascina Tre Pini s.s. mod Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare m.fl.

(Sag C-301/12)

(2012/C 258/19)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Cascina Tre Pini s.s.

Sagsøgt: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare m.fl.

Præjudicielle spørgsmål

- I. 1) Er en national bestemmelse (så som artikel 3, stk. 4a, i DPR 357/97), der fastsætter en beføjelse for regionerne og de autonome provinser til af egen drift at foreslå revision af LAFerne uden samtidig at fastsætte en forpligtelse for disse myndigheder til at træffe foranstaltninger, i tilfælde hvor private ejere af områder, der er omfattet af LAFerne, fremsætter en begrundet anmodning om at udøve denne beføjelse, eller i det mindste i tilfælde, hvor private ejere hævder, at der har fundet en miljømæssig forringelse af området sted, til hinder for korrekt anvendelse af artikel 9 og 10 i direktiv 92/43/EØF ⁽¹⁾?
 - 2) Er en national bestemmelse (så som artikel 3, stk. 4a, i DPR 357/97), der fastsætter en beføjelse for regionerne og de autonome provinser til af egen drift at foreslå revision af LAFerne, efter en regelmæssig vurdering, uden at fastsætte præcist, hvor hyppigt vurderingen skal foretages (eksempelvis hvert andet år, hver tredje år osv.) og uden at fastlægge, at den regelmæssige vurdering, som er overladt til regionerne og de autonome provinser, offentliggøres ved hjælp af kollektive kampagner, der har til formål at gøre det muligt for berørte parter at fremsætte bemærkninger eller forslag, til hinder for korrekt anvendelse af artikel 9 og 10 i direktiv 92/43/EØF?
 - 3) Er en national bestemmelse (så som artikel 3, stk. 4a, i DPR 357/97), der tildeler regionerne og de autonome provinser initiativet til revision af LAFerne, uden at fastsætte en initiativret også for staten, i det mindste som en subsidieret ret i tilfælde af passivitet fra regionerne og de autonome provinser, til hinder for korrekt anvendelse af artikel 9 og 10 i direktiv 92/43/EØF?
 - 4) Er en nationale bestemmelse (så som artikel 3, stk. 4a, i DPR 357/97), der fastsætter en beføjelse for regionerne og de autonome provinser til af egen drift at foreslå revision af LAFerne efter et fuldstændigt frit og uforpligtende skøn, selv om der er indtruffet — og formelt blevet påvist — tilfælde af forurening eller miljømæssig forringelse, til hinder for korrekt anvendelse af artikel 9 og 10 i direktiv 92/43/EØF?
- II. Skal den af artikel 9 [i direktiv] 92/43/EØF regulerede procedure, som er fastlagt af den nationale lovgiver ved artikel 3, stk. 4a, i DPR 357/97, opfattes som en procedure, der nødvendigvis skal udmønte sig i en forvaltningsakt, eller som en procedure med et fakultativt resultat? Skal »procedure, der nødvendigvis skal udmønte sig i en forvaltningsakt« da forstås som en procedure, der »såfremt betingelserne er opfyldt, skal bestå i, at miljøministeriet videresender det regionale forslag til Europa-Kommissionen«, og uden at dette indebærer nogen vurdering af, om den skal opfattes som en procedure, der kun kan iværksættes af egen drift, eller også på en parts anmodning?
- III. 1) Er fællesskabsretten, og i særdeleshed direktiv 92/43/EØF, til hinder for lovgivningen i en medlemsstat, som foreskriver indledning af en afklassificeringsprocedure i stedet for iværksættelse af yderligere overvågnings- og bevaringsforanstaltninger, på baggrund af oplysninger fra en privatperson om omfanget af forringelse af lokaliteten?
- 2) Er fællesskabsretten, og i særdeleshed direktiv 92/43/EØF, til hinder for lovgivningen i en medlemsstat, som foreskriver indledning af en procedure til afklassificering af en lokalitet, der er omfattet af Natura 2000-nettet, udelukkende for at varetage private økonomiske interesser?
- 3) Er fællesskabsretten, og i særdeleshed direktiv 92/43/EØF, til hinder for lovgivningen i en medlemsstat, som i relation til infrastrukturprojekter af almen social og økonomisk interesse, der også er anerkendt af Unionen, og som kan påføre en i henhold til direktivet anerkendt naturtype skade, foreskriver indledning af en procedure til afklassificering af lokaliteten, i stedet for at træffe kompensationsforanstaltninger for at sikre, at den overordnede sammenhæng i Natura 2000-nettet beskyttes?
- 4) Er fællesskabsretten, og i særdeleshed direktiv 92/43/EØF, til hinder for lovgivningen i en medlemsstat, som med hensyn til naturtyper tillægger de enkelte ejeres økonomiske interesser betydning og således gør det muligt for dem at få en nationale ret til at træffe en foranstaltning, som forpligter til en fornyet afgrænsning af lokaliteten?

- 5) Er fællesskabsretten, og i særdeleshed direktiv 92/43/EØF, til hinder for lovgivningen i en medlemsstat, som foreskriver afklassificering af lokaliteten i tilfælde af en menneskeskabt og ikke naturlig forringelse?

(¹) EFT L 206, s. 7.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Højesteret (Danmark) den 29. juni 2012, Metro Cash & Carry Danmark ApS mod Skatteministeriet

(Sag C-315/12)

(2012/C 258/20)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Højesteret

Parter

Sagsøger: Metro Cash & Carry Danmark ApS

Sagsøgte: Skatteministeriet

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal direktiv 92/12 (¹) og forordning 3649/92 (²) fortolkes således, at en erhvervsdrivende i en medlemsstat, der under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende sælger punktafgiftspligtige varer, som er overgået til forbrug i medlemsstaten, og som overleveres til en køber, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, på sælgers forretningssted, uden at sælger bistår med transport eller med at arrangere transport, skal foretage (i) en prøvelse af, om købet af de punktafgiftspligtige varer sker med henblik på at indføre varerne til denne anden medlemsstat og (ii) en prøvelse af, om en sådan indførelse sker med henblik på privat eller erhvervsmæssig anvendelse?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende ønskes oplyst, om den erhvervsdrivende ved salg af punktafgiftspligtige varer under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende ved prøvelsen skal anvende formodningsregler om købers hensigt med de købte varer.
- 3) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende ønskes yderligere oplyst, om direktiv 92/12 og forordning 3649/92 skal fortolkes således, at en sælger som nævnt i spørgsmål 1 under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende skal nægte at imødekomme en købers ønske om køb af punktafgiftspligtige varer, hvis køberen ikke tilbyder at aflevere eksemplar 1 af det i artikel 4 i forordningen nævnte forenklede ledsagedokument, såfremt formålet med købet er

at anvende den punktafgiftspligtige vare erhvervsmæssigt i køberens hjemland? Spørgsmålet ønskes tillige besvaret for det tilfælde, at der skal anvendes formodningsregler som anført i spørgsmål 2.

- 4) Medfører ikrafttrædelsen af direktiv 2008/118 (³) og ophævelsen af direktiv 92/12 en ændring af retstilstanden i forhold til, hvad der fulgte af direktiv 92/12 i relation til besvarelsen af spørgsmål 1-3?

- 5) Skal udtrykket »varer, som privatpersoner anskaffer til eget brug«, jf. henholdsvis artikel 8 i direktiv 92/12 og artikel 32, stk. 1, i direktiv 2008/118, fortolkes således, at det omfatter eller kan omfatte indkøb af punktafgiftspligtige varer under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende? Såfremt spørgsmålet besvares benægtende, ønskes oplyst, om købene da skal henføres til artikel 7 i direktiv 92/12 henholdsvis artikel 33 i direktiv 2008/118?

(¹) Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed (EFT L 76, s. 1)

(²) Kommissionens forordning (EØF) nr. 3649/92 af 17. december 1992 om et forenklet ledsagedokument med henblik på omsætning inden for Fællesskabet af punktafgiftspligtige varer der er overgået til forbrug i afgangsmedlemsstaten (EFT L 369, s. 17)

(³) Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF (EUT L 9, s. 12)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Svea hovrätt (Sverige) den 2. juli 2012 — straffesag mod Daniel Lundberg

(Sag C-317/12)

(2012/C 258/21)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Svea hovrätt

Tiltalt i straffesagen

Daniel Lundberg

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal begrebet »ikke-erhvervsmæssig varetransport« i artikel 3, litra h), i forordning (EF) nr. 561/2006 (¹) fortolkes således, at det omfatter en transport af gods, som en privatperson udfører inden for rammerne af sin hobbyvirksomhed, men som delvist finansieres med økonomiske bidrag (»sponsoring«) fra udenforstående personer eller selskaber?